

1

२ २
 मर्मलं चाप्यधो मुरवम् ॥ कदालीपुष्पसं ॥ काशं चन्द्रकान्तिसमप्रभम् ॥ विप्राखदलसंपू
 र्णं चानुहासोऽस्पनिमेलम् ॥ २६ ॥ नित्यानन्दमयस्यानंतदिग्विजोः परमं यदम् ॥ तत्पदं प्र
 थमं ध्यानं तद्व्यानं ब्रह्म उच्यते ॥ २७ ॥ अर्जुन उवाच ॥ इति विज्ञेयं दुराराधं दुः प्रगम्य जना दैत
 ॥ अधो मुरवं कथं प्रित्वा गम्यते ब्रह्म केशव ॥ २८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अधो मुरवं स्थितं प
 रं मुकुतं प्रणवेन तु ॥ गत्वा च पद्मकोशं ते विकारो व्याधिनाशनम् ॥ २९ ॥ तदोर्ध्वं च
 भवेत्पद्मं सर्वगतं सुरवा वहम् ॥ अष्टपत्रस्थितं पद्मं द्वितीयं कुशुमस्तथा ॥ ३० ॥ अ
 ष्टपत्रस्थितं पद्मं नु द्वादित्याष्टदेवता ॥ तस्य मध्ये स्थितं भानुर्भा नु मध्ये गतः शशी
 ॥ ३१ ॥ शशिमध्ये गतो वह्निर्वह्निर्मध्ये गतः प्रभा ॥ प्रभामध्ये गतं पीठं नानार
 त्तं वेष्टितम् ॥ ३२ ॥ अनेकरत्नसंकीर्णं तत उरा कंसमप्रभम् ॥ तस्य मध्ये स्थितं दे
 वं नारायणं मनी सप्रभम् ॥ ३३ ॥ श्रीवत्सकोस्तुभं कंठे पुरा डरी काचुनिर्मलम् ॥
 शंखचक्रं गदापद्मं मुद्रालं खड्गमेव च ॥ ३४ ॥ धनुर्वीरा धरं देवं अष्टबाहुधरो
 हरिः ॥ पद्मं किंजल्कसदृशं तप्तकांचनसन्निभम् ॥ ३५ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं चन्द्र
 कान्तिसमप्रभम् ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशं चन्द्रकोटि सुप्रतीतलम् ॥ ३६ ॥ केतापां

रविमनोयूपसंतोषः समिधः स्मृतः ॥१३॥ इन्द्रियारिपराजूलो आत्मानंदेनदि स्मृतिः ॥
 आत्मानं मरणी कृत्वा प्रणावस्थोत्तरायणम् ॥१४॥ ध्यानानिर्मयं नाभ्यासेदेहपरोपेति
 गूढं च ॥ हरिसोदरतिपाषाणि दीर्घमोक्षप्रदायि ॥१५॥ अथाप्यप्रभुतो वापि त्रिविचोच्चर
 शी नतु ॥ तैलधाराभिवादि नंदीर्घं चानिनादयत् ॥१६॥ स एवे प्रशातो स्वांते यस्तं वेद स वे
 दवित् ॥ प्रणावंचपरं ब्रह्म परमात्मा चतुरक्षरम् ॥१७॥ ब्रह्मा च पूरके ज्ञेयः कंभके विष्णु रूच्य
 ते ॥ हे चकस्य तथा ज्ञेयः क्षराक्षरं परं शिवम् ॥१८॥ अर्जुन उवाच ॥ अक्षराणि च मात्राणि
 सर्वे विन्दुसमाश्रिताः ॥ बिंदुमिदुतिनादेन स नादः केन मियति ॥१९॥ श्रीभगवानुवाच ॥
 अक्षरं धुनिनादेन वायुः संचरेजो जरे ॥ मुखनासिकयोर्मध्ये वायुः संचरते क्षदा ॥२०॥ नि
 शलं वेगते दृष्टिर्ध्वजनादोलपंगताः ॥ निशलं वेगते प्राशोपत्रचित्तो निवर्तते ॥२१॥ अना
 हतस्य प्रादस्य तस्य प्रादस्य च धुनिः ॥ धुनिरन्तर्गतं ज्योतिर्योतिरन्तर्गतं मनः
 ॥२२॥ तन्मनो विलयं यति तद्विज्ञोः परमं पश्य ॥ तत्पदं प्रथमं ध्यातं तच्छानं ध्यातुं न
 ते ॥२३॥ हृदि स्थितं पद्मं अलपत्रं समुज्ज्वलम् ॥ अर्जुन उवाच ॥ मुनयो ध्यायन्ति
 पुत्रुषं परम् ॥२४॥ नानि मध्ये स्थितं पद्मं नालं तस्य दशाङ्गुलम् ॥ कोमलं तस्य तन्नालं नि

ब्रह्म उ

पश्यदात्मानमात्माना॥ घटमचेपपाकाशं आत्मानं विप्रमोहनम् ॥ ४८ ॥ गीता सारं मि
 दं शास्त्रं गीता सारं संचयम् ॥ सर्वपापप्रशमनं दुःस्वप्ननाशनं महत् ॥ ५० ॥ द्वादशांशं
 मया प्रोक्तं सुवेदार्थमिश्रितम् ॥ यः पठेत्प्रातनुत्थाय संगच्छेद्दिक्षु संनिधौ ॥ ५१ ॥ अ
 ष्ठादशपुराणि शास्त्राणि नवव्याकरणाणि च ॥ निर्मिष्य चतुरो वेदमुनिनाभारतं कृतम्
 ॥ ५२ ॥ भारतं दक्षिणयस्य गीता निर्मिता यत्नस्य च ॥ सप्तमुक्त्यस्तु कस्मिन् अर्जुने स्प
 मुरवेहुतम् ॥ ५३ ॥ प्रवर्तितमोचनी पुंसां गीता नाम हरीतकीम् ॥ भक्तते च दिवारा
 त्रौ संसारमला नाशिनीम् ॥ ५४ ॥ गीता नाम सारं शास्त्रं ब्रह्मराजमुत्सृजति ॥ ये
 च वै पठन्ते नित्यं स च नारायणः स्मृतः ॥ ५५ ॥ सर्वशास्त्रमयी गीता सर्वदेवमयो हरिः ॥ ३
 सर्वतीर्थमयी गंगा सर्वधर्मदमापरः ॥ ५६ ॥ पादं वा चार्जुन पादं वा श्लोकं श्लोकं वा कर्म मेव
 च ॥ नित्यं पठन्ति यो मत्पदं स मोक्षमधिगच्छति ॥ ५७ ॥ ५८ कृष्ण कृष्णं स मुत्पन्नो गीता
 नाम हरीतकीम् ॥ व्याख्येयं ये च भक्तैर्वाच्यं तं कलौ मलविरचनीम् ॥ ५८ ॥ गीता
 सुगीता कर्तव्या किमन्यैः शास्त्रसंग्रहे ॥ यास्तु पश्यन्नामस्य मुखपद्मादिति स्मृताः ॥
 ५९ ॥ पतन्ति नरके क्षीरे गीता ध्यानविवर्जिताः ॥ पठन्तादतु दिनं पार्थ न भवेद्भवेदना ॥
 ६० ॥ गीता गंगा च गायत्री गोविन्दहृदिसंस्थिता ॥ चतुरङ्गकारसंयुक्तेषु तर्जुन न वि
 धत्ते ॥ ६१ ॥ इति श्री कृष्णार्जुनसंवादे गीता सारं संपूर्णं प्रोक्तम् ॥ संवत् १८८३ ॥

मयिते चतुरो वेदपुराणां शास्त्राणां तथैव च ॥ सारं योगिनोऽपि नानि तत्रं विवर्ति पठिताः ॥ ११ ॥

श्वितवराश्वत्रेतायांरक्तवराकिम्॥ द्वापरेपीतवराश्वनी लवरांकलौयुगे॥३७॥ शु
 कवेळंनिराकारंनिर्बिकारंनिरञ्जनम्॥ अप्रमेयमयंदेवंतंविद्यात्पुण्ड्रोत्तमम्॥३८॥ तै
 लाग्निवर्तिसंघोर्गन्धर्व्येतिस्वरूपकम्॥ कारांयोगविज्ञानहेतुसाधनवर्जितम्
 ॥३९॥ आत्मा चेश्वरहितं सर्वव्यापीमहाप्रभम्॥ तादृविंदु कलोती तंयस्तं वेदसवेदवि
 त्॥४०॥ अर्जुन उवाच॥ अदृश्यमोक्षो नास्ति दृश्यमानो विनश्यति॥ आवर्तं च स्व
 यं प्रेक्ष्य कथं व्याप्यंति योगिनः॥४१॥ श्रीनगवानुवाच॥ अन्तः पूर्णबहिः पूर्णमध्यपूर्ण
 समस्मितम्॥ सर्वं पूर्णं समात्मा तिसमाधिस्थस्य लक्षणम्॥४२॥ प्रावत्पश्येत्स्वगा
 कारं तावत्कालं विचिन्तयेत्॥ स्वगतये कुतुबीत्मा आत्मानये स्वगतु॥४३॥ आ
 त्मानं क्षमयं कृत्वा न किंचिच्च विचिन्तयेत्॥ भिन्ने कुंभे यथा काशं महाकाशं प्रवर्तते॥
 ॥४४॥ विभिल्ले प्रकृतिं देहं प्रपदात्मानमात्मा॥ हृदयं कनकमध्येषु आत्मा तिष्ठ
 ते सदा॥४५॥ आकुलमात्रममलं साकारं परमेश्वरम्॥ तादृशं परमात्मानं स्मरेत्पार्थ
 मनन्तं कम्॥४६॥ आसने शसने वापि तिष्ठन्नगच्छन् सदा शुचिः॥ तस्मात्सर्वप्रय
 त्नेन योगयुक्तो भवार्जुन॥४७॥ विषयामोहविवर्जितम्॥ सर्वसंगजित्वात्मा